

Zwarte flamingo

Ginny

Ik zoen haar, ik zoen hem. Beiden zijn ze even goed. Ik heb nooit gedacht dat ik zoiets zou doen, maar blijkbaar zit het toch ergens in mij. Het verhaal begint echter al een tijdje daarvoor. Het begint al ver voor de eerste keer dat ik Emma zoen. Het begint al ver voor de eerste keer dat ik ook Karim zoen. Het begint ver voor die avond in de gay bar.

Een eerste appje. Zo begint het misschien wel. Appjes van mij naar Emma en appjes van Emma naar mij. Zij is overduidelijk geïnteresseerd in mij, al zet ze geen stappen om verder te gaan. Ik ook niet. Ik durf niet goed. Of misschien wil ik het nog wel niet. In ieder geval onderneem ik ook niets. Emma is leuk en gezellig, maar wil ik zover gaan? Ik heb tijd nodig, denk ik. Dus blijven we appen, elke dag weer.

Maanden hebben we geappt. Foto's zijn over en weer gestuurd. Ik app haar lieve dingen, flirt af en toe met haar. Langzaam zetten we samen die stappen, komen we samen dichterbij. Ineens is daar die avond. Een appje van Emma. Ze is in Perry. Ik ben in de stad en heb eigenlijk geen plannen. Ik besluit dat dit de juiste avond moet zijn. Ze is met een buddy, zegt ze. Zal dat die Karim zijn waar ze het soms over heeft?

Ik ga naar de bar. Vanbinnen voel ik dat ik er klaar voor ben. Ik wil verder gaan vandaag. Met een nepbontje om mijn nek stap ik de bar binnen. Ik zie Emma kijken. Ook de jongen naast haar kijkt mijn kant uit. Ik herken hem nu inderdaad als Karim. Ze heeft wel eens een foto van hen samen gestuurd. Emma komt op me af en zoent me. We zoenen vaak die avond. Zij is er klaar voor, net als ik. Karim staat erbij te kijken. We zeggen niet veel, maar daar is het ook wat te rumoerig voor.

'Mag ik bij jou blijven slapen?' vraag ik. Emma knikt. We gaan in een taxi naar huis. Ik zit in het midden. Mijn hand glijdt naar Karims been. Ik weet niet goed waarom. Ik weet niet wat dat in mij heeft los gemaakt. Misschien is het die ene zwarte krul die constant in zijn gezicht hangt. Misschien is het wel omdat hij al de hele avond zo lief bij ons is blijven staan. Misschien zijn het wel de laarzen. Ik zie Emma kijken en snel zoen ik haar. Ik blijf haar zoenen, daar achter in de taxi. Mijn hand glijdt intussen verder. Emma ziet het niet.

We stappen uit bij de flat waar Emma woont. Ik zoen Emma nog een paar keer. Karim zet thee. We moeten om de beurt onze tanden poetsen. Emma gaat nog even roken tussendoor. Karim is zijn tanden aan het poetsen. Ik loop naar binnen en grijp de borstel uit zijn hand. Verbazing is te zien op zijn gezicht. Mijn lippen druk ik op de zijne. Meer verbazing op zijn gezicht. Ook verbazing in mijn hoofd. Heb ik dit echt gedaan? Maar ik vond het lekker. Het voelde goed.

Karim en ik zitten samen op de bank, Emma is nog even weg. En hoewel Emma's lippen zo vaak de mijne hebben gezoend vanavond, verlang ik naar die van Karim. Hij is knap. Misschien dat hij het zelf niet weet, maar hij is het wel. Ik ga bij hem op schoot zitten. Ik zoen Karim weer. Zijn hand knijpt in mijn kont.

Emma gilt. Ik spring van Karim af. Ergens vind ik het wel spannend, windt het me op. Karim is erger geschrokken dan ik. Emma kijkt alsof ze ons allebei wil vermoorden. Ik voel een hand die de mijne pakt, het is die van Karim. Hij trekt me mee naar buiten en samen lopen we weg.

Een klap. Karims hand glijdt uit de mijne. Ik draai me om en gil. Karim ligt op de grond, een bloempot ernaast. Bloed stroomt uit zijn hoofd, vermengt met potgrond. Karims lichaam begint te schudden, hij komt niet overeind. Ik kijk omhoog. Deze keer kijk ik Emma aan alsof ik haar wil vermoorden. Ze

lijkt net zo geschokt als ik. Even is ze verstijfd, maar dan rent ze naar beneden, rent ze ons voorbij. Ik bel een ambulance.

Een jongen staat tegenover me. Hij overhandigt me geld en geeft me nog een schouderklopje. Zo van: goed gedaan. Ik kijk naar het geld in mijn hand. Het is veel, heel veel. Ik heb het makkelijk verdiend. Toch voelt het minder goed dan zou moeten. Of misschien voelt het wel beter dan eigenlijk zou moeten. De jongen loopt weer weg.

Dat is waar het verhaal echt begint. Bij een jongen die me uitdaagt en andere studenten die me toejuichen. Ik hoef ze alleen maar allebei te zoenen op een avond, makkelijk zat. Het is gewoon een grapje. Er kan niks gebeuren. Ik zoen Emma, ik zoen Karim. We zien wel wat er gebeurt. Als het me lukt, krijg ik geld. Van iedere persoon die daar staat krijg ik wel wat. Allemaal zo nieuwsgierig naar wat er zal gebeuren.

'Je hebt altijd al een meisje willen kussen, toch?' Ik weet niet wie het zegt, maar diegene heeft gelijk. Het lijkt me interessant. Ik wil het een keer uitproberen. En dus zeg ik dat ik bi ben, app ik Emma, ga ik naar de bar, zoen ik haar en zoen ik hem. De gegooide bloempot is niet gepland. Dat Karim in het ziekenhuis ligt ook niet. Als ik van tevoren had geweten dat dit zou gebeuren, dan had ik het niet gedaan. Of misschien ook wel, misschien zou ik het zo weer opnieuw doen. Maar dat is niet wat je mij wil horen zeggen. Dus zeg ik: ik had het niet gedaan als ik het had geweten, echt niet.